

Westenhøj: Med Hensyn til Jernbanesagen har Justitsministeren i sine Dplysninger forelæst endeel af et Brev, jeg i sin Tid skrev til Indenrigsministeren — jeg har senere mødt den største Forekommenhed fra Indenrigsministerens Side med Hensyn til Hovedpunktet i Sagen, — og det maa derfor maaskee være mig tilladt at oplæse Slutningen af det omtalte Brev, da egentlig hele Bægten ligger derpaa, og den tillige angaaer en Sag, der forterer under Finantsministeriet. Efterat jeg havde skrevet saaledes, som Justitsministeren har oplæst, anførte jeg, at Hovedpunktet navnlig var, at Finantsministeren havde erklæret, at det var en Heelstats sag, og at han paa ingen Maade vilde indlade sig paa den, forinden Heelstatsforsamlingen var hørt. Det vil altfaa med andre Ord sige, at Sagen vil blive udsat en temmelig lang Tid. Vi have aldrig faaet noget bestemt Tilfagn om, hvorvidt der kunde forhandles paa Loven af 31te Juli 1853, eller om vi maatte tøve med at debattere dette Spørgsmaal, til Heelstatsforsamlingen var traadt sammen.

Finantsministeren: Jeg skal hertil bemærke, at det ikke er mig bevidst, at Finantsministeren nogensinde har afgivet en Erklæring i den Form, som den ærede Rigsdagsmand antydede, og jeg vilde være ham forbunden, hvis han vilde vise mig, hvor en saadan findes.

Westenhøj: Det maatte maaskee være mig tilladt at oplæse Endeel af Finantsministerens Tale, der findes i Folkethingstidenden for 6te Sæssion 2den Samling, Spalte 2395, og lyder saaledes: „Jeg har endvidere maattet stille en anden Betingelse, som jeg vil tillade mig bestemt at udtale, da der mulig kunde opstaae en Misforstaaelse, hvis en saadan Udtalelse ikke fandt Sted; jeg har nemlig fra Finantsministeriets Standpunkt maattet erklære, at der overhovedet i dette Dilemma kun kunde være Tale om at gaae ind paa en saa bety-

dellig Bebyrdelse for Statskassen, naar der ved Statskassen forstaaes Kongerigets særlige Kasse; thi jeg vilde ikke kunne paatage mig det Ansvar at afflutte en Contract af denne Art, der kunde paabyrde Staten en Gjæld af henved en halv snees Millioner Rigsdaler, naar denne Gjæld skulde hvile paa Heelstaten, og naar en Forsamling for Heelstaten ikke derom var bleven hørt.“

Finantsministeren: Ja, dette foremener jeg er noget ganske andet, end hvad der før blev angivet. Jeg sagde, at, hvis Sagen skulde betragtes som særlig for Kongeriget, saa maatte naturligviis Gjelden paadrages af Kongerigets særlige Kasse. Nu er det jo bekendt nok, at Finantsministeren ikke har havt nogen afgjørende Indflydelse paa dette Forholds Ordning. I Grundlovsbestemmelsens § 2 — og nu er denne jo stadfæstet — er det udtrykkeligt sagt, at Jernbaner ere særlige Anliggender, og derpaa har Finantsministeren jo ikke kunnet ytre nogen Indflydelse. Jeg sagde kun, at hvis det skulde være en Heelstatsgjæld, saa maatte nødvendigviis en Forsamling for Heelstaten høres derom, hvorimod jeg ikke har næret nogen Betænkelse ved, at Sagen kunde afgjøres, naar Gjelden blev betragtet som særlig for Kongeriget.

Westenhøj: Forsaavidt det skulde være en jydsk Garanti, der skulde stilles for Jernbanen, troer jeg virkelig ikke, at nogen udenlandsk Entrepeneur vilde betragte den som tilstrækkelig. (Flere Stemmer: Nei! en Garanti af Kongeriget!) Jeg troer heller ikke, at det vilde være tilstrækkeligt; idetmindste vilde jeg ikke som Underhandler, hvis man paa Provindsen Danmark vilde udgive et nyt Statspapir, som ikke er kjendt paa Markedet, turde indlade mig derpaa. Det maatte maaskee ogsaa være mig tilladt at rette det Spørgsmaal til den høitærede Finantsminister, om den sjællandske Jernbane, der har en Rentegaranti af 4 pCt., er særlig dansk.